

VERTROUWELIJKCOMMUNISTISCHE AGITATIE INZAKE NIEUW-GUINEAGemeenschappelijke verklaringen

Reeds jarenlang hebben de Nederlandse communisten geijverd voor de overdracht van Westelijk Nieuw-Guinea aan de Republiek Indonesië. Bij herhaling gaf de CPN-leiding blijk van haar gevoelens van solidariteit met het Indonesische volk en de communistische partij daar te lande, de PKI.

Het is dan ook niet verwonderlijk, dat de politieke ontwikkeling rond het vraagstuk Nieuw-Guinea in de afgelopen maanden tot een opleving van de communistische agitatie terzake aanleiding heeft gegeven. Met name werd door het propaganda-apparaat van de communisten, zowel van de CPN als van haar mantelorganisaties, fel geageerd tegen de troepenuitzending naar Nieuw-Guinea. In dit verband is het van belang eraan te herinneren dat het ANJV en Pericles, communistische Nederlandse jongerenorganisaties, van hun verblijf in Moskou ter gelegenheid van het Wereldjeugdforum (van 25 juli t/m 3 augustus j.l.) gebruik maakten om met vertegenwoordigers van het Front Pemuda Puspap (de federatie van alle Indonesische jeugdorganisaties) gezamenlijk een verklaring af te leggen, waarin de jeugd van Indonesië en Nederland werd opgeroepen om een gewapend conflict inzake Nieuw-Guinea te voorkomen. Dit zou - aldus de verklaring - met name kunnen geschieden door het terugtrekken van de Nederlandse strijdkrachten.

Van veel grotere betekenis was de gemeenschappelijke verklaring, welke de delegaties van de CPN en de PKI gedurende hun verblijf in Moskou ter bijwoning van het jongste CPSU-congres aflegden. In deze verklaring, die op 15 november gelijktijdig in het CPN-dagblad "De Waarheid" en in het Indonesische partijblad werd gepubliceerd, werd betoogd dat een eventueel gewapend conflict tussen Nederland en Indonesië voor Indonesië een "rechtvaardige bevrijdingsoorlog" en voor Nederland een "koloniale oorlog" zou zijn. De CPN verplichtte zich in dit geval Indonesië en de PKI alle denkbare steun te geven.

Hernieuwde actie

Ongetwijfeld heeft deze CPN-PKI-verklaring een nieuwe injectie gegeven aan de agitatie rond de Nieuw-Guinea-kwestie in Nederland. Op de partijbestuursvergadering van 18 en 19 november j.l. en op enkele

VERTROUWELIJK

daarna gevolgd door districtsbestuursvergaderingen kwam de taak ter sprake, welke hieruit voor de CPN voortvloeit. Gewezen werd daarbij op de acute oorlogsdreiging die in dit territoriale geschil tussen Nederland en Indonesië besloten ligt. Uit alle beraadslagingen blijkt, dat de CPN-leiding met behulp van de partijorganen en met alle mogelijke ondersteuning uit de kring van mantel- en nevenorganisaties, een grootscheeps agitatie- en propaganda-offensief tegen het Nieuw-Guinea-beleid van de Nederlandse regering wil ontketenen. Enkele recente uitingen hiervan kunnen dit illustreren.

Zo richtte het ANJV op 21 november j.l. een "open brief" tot de jeugd- en studentenorganisaties in Nederland, waarin herinnerd wordt aan de eerder genoemde ANJV-Front Pemuda Pusap-verklaring en de Nederlandse jongeren gevraagd wordt te eisen dat de Nederlandse regering haar troepen uit Nieuw-Guinea terugtrekt en onderhandelingen met Indonesië begint inzake de overdracht van Nieuw-Guinea.

Een hoofdbestuurslid van de Nederlandse Vrouwen Beweging (NVB) gaf omstreeks dezelfde tijd uiting aan haar overtuiging, dat de actie inzake Nieuw-Guinea in de komende tijd de belangrijkste zaak van de (communistische) vredesbeweging in ons land zal zijn. H.i. zal ook de NVB hierin niet mogen achterblijven; deze organisatie zal met name actie gaan voeren tegen de troepenverplaatsing naar Nieuw-Guinea.

"De Waarheid" van 4 december publiceerde een oproep aan de Amsterdamse bevolking van het voorlopige Amsterdamse actiecomité voor de vrede - overwegend uit communisten bestaande - waarin "de werkers van Amsterdam" worden opgeroepen in bedrijven en buurten voor ditzelfde doel actie te gaan voeren. Op een landelijke bijeenkomst van communistische haven- en transportarbeiders, welke op 25 november in Amsterdam werd gehouden, stelde de CPN-leider, Paul de GROOT, acties in de havens tegen troepen- en wapenvervoer naar Nieuw-Guinea aan de orde. Besloten werd hiertoe een manifest op te stellen. In dit onlangs verspreide geschrift, gericht tot de Nederlandse transportarbeiders, de zeelieden en het luchtvaartpersoneel, wordt in navolging van de CPN-PKI-verklaring herinnerd aan de acties tegen de troepentransporten naar Indonesië in de jaren '47 en '48. De arbeiders worden in het manifest opgeroepen in de cantines, op de schepen en de vliegvelden de ernst van de toestand

VERTROUWELIJK

aan de orde te stellen en aan hun bezorgdheid uiting te geven "door middel van telegrammen en korte stakingsacties".

Commentaar

Van CPN-zijde moge dan worden gewezen op de analogie tussen de huidige politieke situatie en die van de jaren '47-'48, in verschillende opzichten gaat een dergelijke vergelijking toch mank.

Niet alleen zijn de binnenlandse politieke verhoudingen inzake de kwestie Nieuw-Guinea thans geheel anders dan in de eerste naoorlogse jaren ten aanzien van het Indonesische vraagstuk het geval was, maar ook het actievermogen van de communisten in Nederland heeft een wijziging ondergaan en over het algemeen geenszins in hun voordeel.

Oogstten bijvoorbeeld de pogingen om de haven- en transportarbeiders in actie te brengen tegen de troepen- en wapentransporten in de periode '47-'48 al weinig effect, de laatste jaren heeft de CPN - mede door het ten aanzien van de communistische vakbeweging gevoerde beleid - meer en meer haar vermogen om de arbeiders tot enige actie van belang te mobiliseren zien verminderen. De mogelijkheid blijft evenwel bestaan dat de CPN bij het organiseren van acties met name in de havens tegen de troepentransporten naar Nieuw-Guinea zal trachten aan de politieke motieven sociale eisen te verbinden. Door verbetering van de materiële positie in het vooruitzicht te stellen, denkt men de arbeiders wellicht gemakkelijker in beweging te kunnen brengen voor een politiek doel als het onderhavige.

Waar in het genoemde manifest gesproken wordt over acties onder het luchtvaartpersoneel c.q. op de vliegvelden, dient te worden opgemerkt, dat de CPN-actieradius hier vrijwel nihil is. Op invloed van ook maar enige betekenis kunnen de communisten hier immers niet bogen. Ook onder de zeelieden heeft de CPN slechts een zeer geringe aanhang.

Verder ligt het in de lijn der verwachtingen dat de communisten zullen trachten ook buiten hun eigen kring medestanders voor hun politiek te vinden, bereid om bijvoorbeeld hun handtekening te plaatsen onder een tegen het Nieuw-Guinea-beleid van de Nederlandse regering.

VERTROUWELIJK

gerichte petitie.

Wanneer de politieke situatie zich verder mocht gaan toespitsen en de oorlogsdreiging metterdaad acuut wordt is voorts niet denkbeeldig, dat de partij, evenals in het verleden, zal trachten onder de dienstplichtigen een "Ratio Koster" of een "Piet van Staveren" te vinden, die als slachtoffer zal willen fungeren voor de communistische propagandamoloch, door demonstratief te weigeren de wapens tegen Indonesië op te nemen.

15 december 1961

VERTROUWELIJK